

Nr 123.

Av herr **Larsson, Johan**, om förbud för ägare av utarrenderad fast egendom att av arrendator kräva ersättning för egendomen påförda skatter.

Vid upprättande av avtal, varigenom jord upplåtes till brukande mot lega eller som det benämnes arrende, förekommer ofta att jämte i avtalet stipulerad arrendesumma arrendator även skall till jordägaren lämna en ersättning motsvarande vad jordägaren för den utarrenderade egendomen får erlägga i allmänna skatter av vad slag de vara må.

Detta att arrendatorn åläggas till jordägaren betala vad denne för egendomen utgivit i skatt kommer ofta att verka orättvist. Skatterna äro ofta starkt fluktuerande, varav följer att en arrendator vid uppgörande av ett flerårigt arrendeavtal omöjligen kan beräkna med vilket totalbelopp arrendet kommer att utgå.

Före de nu gällande kommunalskattelagarnas tillkomst ägde arrendator rätt att i skattehänseende från sin inkomst göra avdrag för ett belopp motsvarande garantiskatteprocenten vilket enligt nu gällande grunder utgör 5 % å jordbruksvärde och 4 % å skogsvärde. Denna rätt tillkommer nu jordägaren. Följden därav har blivit den, att arrendatorn först får i vanlig ordning betala skatt för sin genom egendomens brukande förvärvade inkomst samt därjämte till jordägaren erlägga hela den egendomen påförda garantiskatten.

Då de skatter som påföras en jordbruksegendom växla rätt avsevärt från år till år beroende av helt andra orsaker än konjunkturväxlingarna för lantbruket och vid arrendeavtalets ingående omöjliga att överblicka, vore det en gärd av rättvisa mot det stora antalet arrendatorer att i arrendelagen infördes förbund för jordägaren att av arrendatorn kräva ersättning för allmänna skatter som äro påförda den arrenderade egendomen. Härigenom kan visserligen arrendesumman vid ett arrendeavtals ingående i viss mån stegras, men arrendatorn kan bättre överblicka det avtal han ingår.

På grund av vad härovan anförts får jag vördsamt anhålla,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t begära utredning och framläggande av förslag till ändring av nu gällande arrendelag, eller lag om nyttjanderätt till fast egendom, så att i lagen stadgas förbud för ägare av utarrenderad fast egendom att av arrendator kräva ersättning för skatter som äro påförda den egendom arrendeavtalet avser.

Stockholm den 20 januari 1933.

Joh. Larsson
i Örbyhus.